

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 12 lipnja 2022.

[Multimedia]

Draga braćo i sestre, dobar dan i ugodnu vam nedjelju želim!

Danas je svetkovina Presvetoga Trojstva. U Evanđelju toga slavlja Isus nam predstavlja druge dvije božanske Osobe, Oca i Duha Svetoga. O Duhu Svetom kaže: „On će mene proslavljati jer će od mogega uzimati i navješćivati vama“ (Iv 16, 14-15). Primijetimo da Duh Sveti govori, ali ne o sebi; *navješćuje Isusa i objavljuje Oca*. Primijetimo također da Otac, koji sve posjeduje, jer je izvor svega, daje Sinu sve što posjeduje, ništa ne zadržava za sebe i *potpuno se daruje Sinu*. Drugim riječima, Duh Sveti govori ne o sebi samom, nego govori o Isusu, govori o drugima. A Otac ne daje samoga sebe, daje Sina. To je otvorena darežljivost, jedan otvoren drugom.

A sada pogledajmo nas, pogledajmo na ono o čemu *govorimo* i na ono što *posjedujemo*. Mi kad govorimo uvijek želimo da se o nama lijepo govori, i često govorimo samo o sebi i o onomu što činimo. Koliko se samo puta to događa! „Učinio sam ovo ili ono...“, „Imao sam ovaj ili onaj problem...“ Uvijek se govori tako. Kakva razlika u odnosu na Duha Svetoga, koji govori navješćujući druge, i u odnosu na Oca i Sina! Što se pak tiče onoga što *posjedujemo*, kako smo samo na to ljubomorni i kako teško to dijelimo s drugima, čak i s onima kojima nedostaje ono najpotrebnije. Riječima je lako, ali zatim potvrditi to djelima, to je jako teško.

Slavljenje Presvetog Trojstva, dakle, nije toliko teološka vježba, već zaokret u našem načinu života. Bog, u kojem svaka Osoba živi za drugoga u stalnom odnosu, ne za samu sebe, potiče nas da živimo s drugima i za druge. Otvoreni. Danas se možemo zapitati odražava li moj život Boga u kojeg vjerujem; ja, koji ispovijedam vjeru u Boga Oca i Sina i Duha Svetoga, vjerujem li uistinu da su mi za život potrebni drugi, da se trebam darivati drugima, da trebam služiti drugima? Potvrđujem li to riječima i svojim životom?

Trojedinoga Boga, draga braćo i sestre, valja pokazivati tako, prije djelima nego riječima. Boga, koji je životvorac, manje se prenosi knjigama, a više svjedočanstvom života. On koji, kako piše evanđelist Ivan, „je ljubav“ (1 Iv 4, 16) objavljuje se po ljubavi. Sjetimo se dobrih, velikodušnih, krotkih osoba koje smo susreli: spominjući se njihova načina razmišljanja i djelovanja možemo imati mali odraz Boga-Ljubavi. A što znači ljubiti? Ljubiti ne znači samo voljeti i činiti dobro, nego prije svega, u suštini, prihvaćati druge, biti otvoren drugome, stvarati mjesta za druge, dati prostora drugima. To, u suštini, znači ljubiti.

Da bismo to bolje shvatili, mislimo na imena božanskih Osoba, koja izgovaramo svaki put kada činimo znak križa: u svakoj je od njih prisutnost drugoga. Otac, primjerice ne bi bio to bez Sina; tako se i Sina ne može zamisliti samoga, nego uvijek kao Sina Očeva. Duh je Sveti pak, Duh Oca i Sina. Ukratko, Presveto nas Trojstvo uči da ne možemo nikada biti bez drugoga. Nismo otoci, na svijetu smo kako bismo živjeli na Božju sliku: otvoreni, potrebiti drugih i s potrebom pomagati drugima. Postavimo si, dakle, posljednje pitanje: jesam li i ja u svakodnevnom životu odraz Presvetoga Trojstva? Znak križa koji činim svakoga dana – *Otac, Sin i Duh Sveti* – ta gesta što je činimo svakoga dana, ostaje li gesta koja je sama sebi svrha ili nadahnjuje moj način govora, susreta, odgovaranja, prosuđivanja, praštanja?

Neka nam Majka Božja, kći Oca, majka Sina i zaručnica Duha, pomogne prihvatiti i svjedočiti u životu otajstvo Boga koji je ljubav!

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre!

Jučer su u Breslaviji, u Poljskoj, blaženima proglašene Marija Paskala Jan i devet drugarica mučenica, iz družbe Sestara svete Elizabete, koje su ubijene pred kraj Drugoga svjetskog rata u okruženju neprijateljskim nastrojenom prema kršćanskoj vjeri. Tih deset redovnica, premda svjesne opasnosti kojoj su se izlagale, ostale su uz starije osobe i bolesne o kojima su se brinule. Neka njihov primjer vjernosti Kristu pomogne svima nama, a osobito kršćanima progonjenim u raznim dijelovima svijeta, hrabro svjedočiti evanđelje. Pljesak novim blaženicama!

A sada se želim obratiti narodima i vlastima Demokratske Republike Kongo i Južnog Sudana. Predragi, s velikim žaljenjem, zbog problema s nogom, morao sam odgoditi posjet vašim zemljama, koji je bio planiran za početak srpnja. Zaista osjećam veliko žaljenje što sam morao odgoditi to putovanje, do kojeg mi je jako stalo. Ispričavam vam se zbog toga. Molimo zajedno da uz Božju pomoć i liječničku skrb što prije dođem među vas. Budimo puni povjerenja!

Danas se obilježava Svjetski dan borbe protiv dječjeg rada. Svi se zalažimo za iskorjenjivanje te

bijede, kako nijedan dječak ili djevojčica ne bi bili lišeni svojih temeljnih prava i prisiljavani na rad. Djeca koju se izrabljuje za rad dramatična je stvarnost koja traži odgovor od svih nas i predstavlja izazov za sve!

Pomisao na ratom izmučeno ukrajinsko stanovništvo uvijek je živa u mom srcu. Neka vrijeme koje prolazi ne ohladi našu bol i našu brigu za taj mučenički narod. Molim vas, nemojmo se naviknuti na tu tragičnu stvarnost! Uvijek je imajmo u svom srcu. Molimo se i borimo za mir.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz Italije i mnogih zemalja. Posebno pozdravljam vjernike iz Španjolske i Poljske; članove glazbenog sastava San Giorgio iz Castela Condina – koje očekujem čuti na kraju – članove Zaklade Verona Minor Hieruzalem, vjeroučitelje iz Grottammarea, krizmanike iz Castelfranca Veneta i vjernike iz Mestrina. Pozdravljam, nadalje grupu AVIS iz Codogna i izražavam zahvalnost darovateljima krvi, što je jednostavna i plemenita gesta solidarnosti.

Pozdravljam sve, i djecu Bezgrešne. Ugodnu vam nedjelju želim. I molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i doviđenja.